

Thans kan melding worden gemaakt van een derde exemplaar in de collectie van het Zoölogisch Museum van de Universiteit van Amsterdam.

Coll. nr. 17.682. ♀ 1e jaar, 25 november 1963, IJsselmeerkust, Huizen (N.H.).

Levend gevangen, met vleugelwond, door Jac. van der Heyden (zie: Meded. Blad Vogelwerkgroep Amsterdam, KNNV, 2 (3), 1964, p. 5).

Vleugel $253\frac{1}{2}$, staart 190, tarsus 64, borstbeen (crista) 59 mm.

De grootste door ons tot dusverre gevonden vleugelmaat van een Nederlandse Sperwer (♀) bedroeg 249 mm; het borstbeen (crista) van deze vogel mat 58 mm.

Wanneer dezelfde maatstaf wordt aangelegd als door Hens *et al.* (1960), nl. dat de wijfjes met een vleugellengte groter dan 248 mm als *nisosimilis* moeten worden beschouwd, valt het bovenvermelde exemplaar uit Huizen zeker in deze categorie. Zonder ringgegevens blijft het evenwel hypothetisch of zulke grote, buiten de broedtijd in West-Europa vastgestelde vogels inderdaad uit Siberië afkomstig zijn. De determinatie als *nisosimilis* loopt dan ook vooruit op een statistische bewerking van de afmetingen van Nederlandse Sperwers uit alle maanden van het jaar. De determinatie is door de Taxonomische subcommissie van de Commissie voor de Nederlandse Avifauna aanvaard.

SUMMARY:

Presumed Asiatic Sparrow-Hawk in the Netherlands.

The following, exceptionally large specimen of Sparrow-Hawk is presumed to be referable to the Siberian race *Accipiter nisus nisosimilis* (Tickell); the maximum wing length of female *nisus* being 248 mm (see, Hens *et al.*, 1960):

♀, 1st year, 25 November 1963, Huizen, province North Holland.

Wing $253\frac{1}{2}$, tail 190, tarsus 64, breast bone (crista) 59 mm.

So far, the largest wing measurement known of Sparrow-Hawks collected in the Netherlands was 249 mm; its breast bone (crista) measured 58 mm.

This is the third record of *nisosimilis* accepted by the *Commissie voor de Nederlandse Avifauna*, the previous ones being adult males from 9 December 1912, and 20 February 1919, respectively.

REFERENCE:

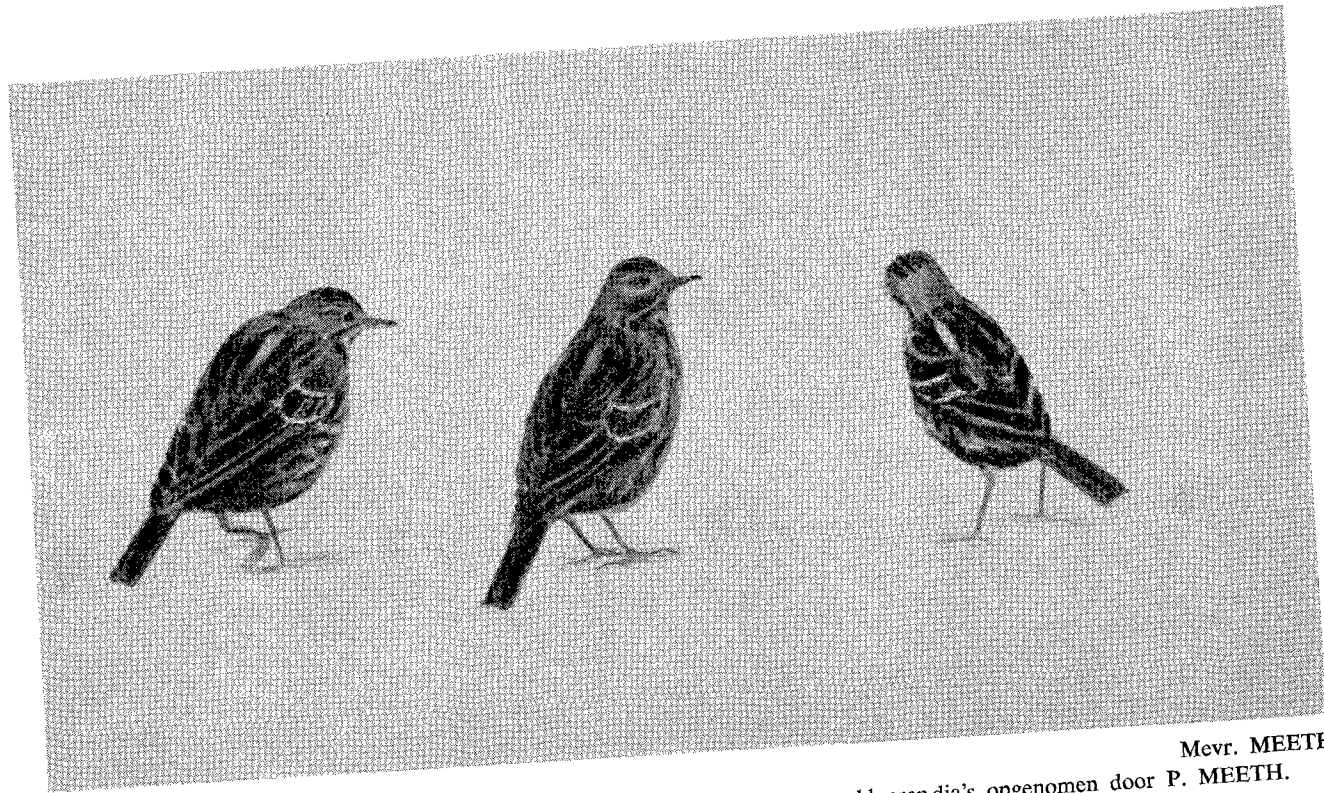
Hens, P. A., G. C. A. Junge, J. G. van Marle, K. H. Voous (1960): Ondersoorten en ondersoortnamen in de lijst van Nederlandsche vogels. *Ardea* 50: 104—130.

K. H. Voous, J. Wattel.

WAARNEMING VAN EEN PETSJORA PIEPER (*Anthus gustavi*) (**).

Op 26 september 1964 zagen wij 's middags tussen Lelystad en Kamperhoek een pieper langs de dijkkant zitten die zo weinig schuw was, dat wij hem tot op ca. 8 m met de auto konden benaderen.

De opvallende rugtekening deed ons vermoeden met iets bijzonders te doen te hebben, hetgeen voor mij aanleiding was de vogel eerst fotografisch vast te

De Petsjora Pieper (*Anthus gustavi*) van O. Flevoland, 26 september 1964, naar kleuren dia's opgenomen door P. MEETH.

Mevr. MEETH

leggen. Wij hebben de pieper slechts korte tijd in de kijkers gehad aangezien een passerende auto hem deed opvliegen, waarna wij hem niet meer hebben teruggevonden. Op grond van de twee lichte strepen over de rug vermoedden wij met een Petsjora Pieper te doen te hebben, doch eerst aan de hand van de dia's waren wij in staat een meer definitief oordeel uit te spreken.

Wij kwamen tot deze determinatie door de volgende goed zichtbare kenmerken:

- 1e. twee e n k e l e stro-gele strepen, geflankeerd door zeer donkere strepen, op de bovenrug;
- 2e. zuiver witte vleugelstrepen;
- 3e. donkergevekte flanken op geelachtige ondergrond;
- 4e. vuilwitte zomen van de slagpennen;
- 5e. baardstreep/halsvlekking van de enigszins naar ons toegedraaide kop;
- 6e. flauwe, lichte wenkbrauwstreep;
- 7e. roodachtige niet bruinachtige poten.

Minder duidelijk, doch wel zichtbaar waren de witte oogring, waarvan melding wordt gemaakt in het artikel van Kist en Waldeck (Limosa 34: 6) en de fijne donkere streeptekening op de kop, alsmede vorm en kleur van de snavel. Niet zichtbaar waren borst, buitenste staartpennen en gestreepte stuit.

De heren Kist, Voous en Waldeck waren zo vriendelijk de dia's te bestuderen en konden aan de hand daarvan onze waarneming bevestigen.

Prof. Voous deelde mij mede dat de volgende kenmerken voor hem doorslaggevend waren:

- 1e. de zeer donkere, niet fijngestreepte mantel;
- 2e. de stro-gele „snippenstrepen” op de schouders;
- 3e. de donkere, met een lichte stro-kleur gevlekte, achterste (lagere) delen van de flanken.

SUMMARY:

New sight-record of Anthus gustavi in the Netherlands.

On September 26th, 1964 a specimen of *Anthus gustavi* was seen in „Oostelijk Flevoland”, the newly reclaimed part of the former Zuiderzee. This is the second record for the Netherlands.

P. Meeth.

WAARNEMING VAN DE ZWARTKOPRIETZANGER (Luscinola melanopogon) IN HET NATUURRESERVAAT HET ZWARTEMEER (RAYON-WEST)

Op 25 juli 1965 was ondergetekende met de heer G. H. E. Smallenbroek aan het vogels vangen op het ringstation van het Staatsbosbeheer in het Zwartemeer-West. Om ca. 15.15 bevond zich in een van de door ons opgestelde „mist”-netten een in vorm en verenkleed enigszins op de Rietzanger (*Acrocephalus schoenobaenus*) gelijkende vogel. Toch was onze onmiddellijke indruk, dat het onmogelijk een exemplaar van deze door ons ieder jaar